

Z pokladu českých králů

Snad nejznámější listinou české minulosti je **tzv. zlatá bula sicilská**. Je zahalená tajemstvím věků a mnoha mýty. Dodnes se vedou mezi učenci spory o jejím významu. Všeobecně známé je její ustanovení o dědičném královském titulu, ačkoliv obsahuje celou řadu dalších, která byla většinou platná pouze v době svého vzniku a postupně ztrácela na aktuálnosti.

Co ale obecně známé není:

- že Fridrich II. vydal ve stejný den a na stejném místě soubor hned tří listin, které zpečetil zlatou majestátní sicilskou pečetí/bulou. Dvě z nich byly odměnou pro Přemysla Otakara I. za jeho pomoc v boji o říšskou korunu. Třetí byla určena bratru Přemysla Jindřichovi, moravskému markraběti,
- že v první, tedy nezávažnější listině Fridrich potvrdil výsady, které Přemyslovi udělil již v roce 1198 Filip Švábský,
- že druhou ze zlatých bul daroval Fridrich Přemyslovi některá panství,
- že druhá ze zlatých bul se po vymření Přemyslovců dostala do archivu rakouských vévodů a teprve v roce 1358 byla předána Karlovi IV.,
- že třetí listina je zahalena dodnes jistým tajemstvím. Dosud se totiž vedou spory o význam záhadného sousloví „Mocran et Mocran“,
- že se na basilejské listiny po vymření mužské linie Přemyslovců téměř zapomnělo a znovu na ně upozornil až Karel IV., když 7. dubna 1348 Zlatou bulu sicilskou confirmoval, tedy jí potvrdil další listinou, kterou zpečetil svou zlatou bulou. Konfirmací Zlaté buly sicilské a dalších listin vytvořil jakýsi ústavní základ panovnické moci v českých zemích,
- že název „zlatá bula sicilská“ se vžil až na přelomu 19./20. století, do té doby se užíval název „privilegia Fridricha II. pro království České“,
- že se do obecného povědomí vtiskla až v době před Mnichovem, kdy se stala národním symbolem v době ohrožení státu.